

jo da ikke for Diebliffet være Grund til at gaa ind paa at forandre det, da vi jo have Hærløven til Revision (Udfrydelse). Ja, men der har aldrig før været saa favorable Udsigter til Gjennemførelsen af Hærløvens Revision, som der nu er (Vilje: Saa, ja saa!). Rigtignok er jeg for mit Vedkommende langt fra at være enig med de Herrer om Hærløven; men det, som vi alle se hver Dag, tyder jo dog paa, at der er, om ikke Sikkerhed, saa dog Haab om at faae den gennemført, og det er derfor bedst at vente og faae det foreliggende Spørgsmaal ordnet med det Samme. Jeg synes, det er urigtigt paa et enkelt Punkt at foregribe, hvad der mulig kunde bruges til Kompensation eller komme til at spille en Rolle og faae sin Betydning ved Sagens endelige Afgjørelse. — Jeg beklager, at den ærede Minister ikke paa nogen Maade kan gaa ind paa et Forlig om Rationerne. Jeg tror, det er muligt at opnaa det, naar den ærede Minister blot vilde gaa ind paa at anerkjende, at Summen var absolut bindende og ikke kalkulatorisk, og gaa bort fra at stille den særlige Lov op som Norm for, hvad der maa benyttes af Penge udenfor Finansloven. Men den ærede Minister udtalte sig meget bestemt for den Opfattelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) gjorde gjældende, at Summen er kalkulatorisk, og saaledes forekommer det mig, at der ikke for Diebliffet er Udsigt til, at der bliver Enighed. — Spørgsmaalet om Bolværkerne ved Frederiksholms Kanal, vil jeg inderlængst, kan maaske trænge til nærmere Overveielse i Udvalget. Det kommer kun an paa, hvilken Magt Sænevæsenet i dette Tilfælde har til at fordrø Istandhættelsen af disse Bolværker, og hvilken Overenskomst der kan træffes derom. Her er Tale om det Hjørne af Bolværkerne, der ligger udfør Militæretagens Bygninger nedensfor Staldmestergaarden. — Jeg antager ikke, at den høitærede Minister iøvrigt vil modfatte sig de andre Punkter eller saa bestemt vil fastholde sine Ønsker derom. Jeg veed nok, at der kan indvendes Noget imod den Logik, der protesterer imod 30,000 Kroners Forhøielse, men ned sætter med 36,000, men Feilen ligger mere i Pennen end i Tanken. Meningene er selvfølgelig den, at foruden Forhøielsen paa denne Konto have vi jo ikke blot faaet forelagt Forslag om, men have ogsaa bevilget en meget betydelig Forhøielse paa den sædvanlige Bedligholdelseskonto, og altsaa kan der nok være Grund til at spare, hvad man kan, paa Bygningsvæsenet, naar det kan ske paa en økonomisk Maade. Dette er en Forklaring af, at man maaske er gaaet noget langt med Belparelsen paa et eller andet Punkt, og navnlig vil jeg indrømme den ærede Minister, at der er et eneste Punkt, hvor vi, da vi ikke være forsynede med saa fuldstændige Oplysninger; muligen er gaaet for vidt, nemlig med Hensyn til Bolværkerne. — Jagadens demoraliserende Indtryk vil den ærede Minister

ikke kunne røre os med. (Krigsministeren: Det har jeg ikke sagt.). Jeg forstod den ærede Minister saaledes, at det, at se Hærens Bygninger i en saa slet Tilstand, kunde gjøre et demoraliserende Indtryk. (Krigsministeren: Et usfordelagtigt Indtryk!). Ja, jeg vilde ellers sige, at vi ere vant til her i Salen hver Dag at se paa Jagadens paa den anden Side af Gaarden, og det har ikke svækket vor Moral eller vore gode Egenskaber i nogensomhelst Henseende, saa at vi tro, at noget Saadant vil man ogsaa andre Steder kunne taale. — De sex Brønde maa jo staa og falde med Spørgsmaalet om Hærløvens Vedtagelse. — Jeg takker den ærede Minister for hans Smøbekommen med Hensyn til de andre Punkter, særlig fordi han er gaaet ind paa Bevillingen til Ritmester Døcker. — Det undrer mig, at den ærede Minister saa meget ønskede, at den ommeldte Sergent skulde blive boende paa Frederiksborg Slot. Naar han ikke mere skal have Tilsyn, fortaar jeg ikke, hvorfor han skal blive boende der. — Med Hensyn til Krudtanskaffelserne har den ærede Minister fremhævet en Omstændighed, der jo maa have nogen Bægt for ærede Medlemmer, og som jeg derfor tror, at jeg maa have nogen Ret til at bringe i Erindring, nemlig at Krudtværket er for indskrænket til hurtigt at kunne producere det Krudt, som nødvendigvis skal bruges. Selv om dette er saa, hvad jeg ikke skal modsigge, rammer det dog ikke den Anse, der er reist fra Udvalgets Side oven, at man ikke hidtil har gjort Noget eller kun gjort saa Lidt, for at Krudtværket kunde komme til at producere, hvad der behøves. Jeg veed ikke, om der er gjort noget Forsøg paa at sætte det i stand til overhovedet at producere den Slags Krudt, selv om det ikke har Vandkraft nok til at producere en saa stor Mængde, som der behøves. Det synes ogsaa nu kun at være paatænkt at anskaffe Krudt hos Krupp, men ikke samtidig at gjøre Forsøg paa Frederiksværk. Jeg veed forøvrigt ikke, om man, selv om man skal kjøbe det i Udlandet, dog maaske ikke vilde handle mere økonomisk ved at henvende sig andre Steder end til Krupp. Det tør jeg ikke sige; men saavidt mig bekendt, tager den tyske Regjering ikke sit Krudt hos Krupp, men andre Steder, og det har vistnok sin Grund i, at den finder, at Prisen er for høj hos Krupp, og at den kan faae det billigere andre Steder. Hvad jeg her har sagt, har allerede været mig bekendt i flere Aar, og jeg fremdrog det allerede, da Forslaget om Feltkrydsbevillingen forelaa i Udvalget; men det har ikke gjort Virkning paa Krigsbestyrelsen, heller ikke paa den daværende Krigsbestyrelse. Dette Spørgsmaal bør imidlertid tages under Overveielse, thi vi anskaffe vistnok dyrt Krudt og forsømme at udvikle de Betingelser, vi have herhjemme, for at faae billigt og godt Krudt. — En Diskussion om Kjøbenhavns Bolde kan det vel ikke nytte at føre